

Kod modułu	M_WE_SEM8 CHKON 2
Nazwa kierunku studiów	Weterynaria
Nazwa modułu, także nazwa w języku angielskim	Choroby koni – Blok II
	Equine diseases. Block II
Język wykładowy	polski
Rodzaj modułu	Obowiązkowy
Poziom studiów	Studia jednolite magisterskie
Forma studiów	Stacjonarne i niestacjonarne
Rok studiów dla kierunku	IV
Semestr dla kierunku	VIII
Liczba punktów ECTS z podziałem na kontaktowe/ niekontaktowe	10 pkt.(5,5/4,5)
Tytuł naukowy/stopień naukowy, imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za moduł	Prof. dr hab. Zbigniew Grądzki
Jednostka oferująca moduł	Zakład Andrologii i Biotechnologii Rozrodu Katedry i Kliniki Rozrodu Zwierząt, Katedra i Klinika Chirurgii Zwierząt, Katedra i Klinika Chorób Wewnętrznych Zwierząt, Zakład Diagnostyki Klinicznej i Dermatologii Weterynaryjnej Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UP w Lublinie
Cel modułu	Celem modułu jest zapoznanie studentów ze specyfiką rozrodu koni, diagnostyką i leczeniem zaburzeń płodności oraz przekazanie teoretycznej i praktycznej wiedzy z zakresu podstawowych zabiegów chirurgicznych u koni, ortopedii, okulistyki, stomatologii i dermatologii koni
Efekty uczenia się dla modułu to opis zasobu wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, które student osiągnie po zrealizowaniu zajęć.	Wiedza:
	W1 Zna regulację cyklu płciowego klaczy i specyfikę rozrodu klaczy, posiada wiedzę dotyczącą rozpoznawania i leczenia zaburzeń płodności u koni
	W2. Zna przyczyny oraz zasady rozpoznawania i leczenia najczęściej występujących w kraju klinicznych przypadków wymagających interwencji chirurgicznej, ma wiedzę nt. zasadności wykonywania oraz metodologii zabiegów ortopedycznych, okulistycznych i stomatologicznych u koni
	W3. Posiada wiedzę na temat czynników zakaźnych i nie zakaźnych wywołujących zmiany skórne u koni oraz zna metody diagnozowania i leczenia chorób skóry
	Umiejętności:
	U1. Potrafi przeprowadzić wywiad i badanie kliniczne w kierunku oceny płodności, postawić diagnozę dotyczącą zaburzeń płodności u koni oraz zastosować odpowiedni sposób leczenia, potrafi wykonać podstawowe zabiegi położniczo- ginekologiczne u klaczy, udzielić pomocy porodowej zachowawczej i chirurgicznej u klaczy, wykonać zabieg sztucznej inseminacji

	U2. Potrafi przeprowadzić badanie kliniczne w przypadkach chorób wymagających zabiegów chirurgicznych, wskazać wykonanie odpowiednich badań dodatkowych, asystować przy zabiegach operacyjnych i monitorować pacjenta w czasie operacji
	U3. Potrafi wdrożyć skuteczne metody leczenia chorób skóry u koni
	Kompetencje społeczne:
	K1. Przestrzega zasad etyki zawodowej
	K2. Posiada nawyk ustawicznego pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności zawodowych
	K3. Posiada umiejętność efektywnej komunikacji interpersonalnej oraz działania w warunkach niepewności i stresu
Wymagania wstępne i dodatkowe	Zaliczenie przedmiotu Choroby koni Blok I

<p>Treści programowe modułu</p>	<p>Tematyka wykładów (Rozród koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Rozwój i rozpoznawanie ciąży przez organizm klaczy. 2. Wczesna zamieralność zarodków u klaczy. 3. Patologia ciąży u klaczy. 4. Fizjologia okresu poporodowego u klaczy. 5. Schorzenia okresu poporodowego u klaczy. 6. Neurohormonalna regulacja cyklu rujowego, ciąży i laktacji u klaczy. 7. Zaburzenia rui i cyklu rujowego u klaczy. 8. Immunologiczne i genetyczne przyczyny niepłodności klaczy. 9. Patologia jajników u klaczy. 10. Zapalenia macicy u klaczy. 11. Schorzenia pochwy, szyjki macicznej i jajowodów u klaczy. 12. Schorzenia gruczołu mlekowego klaczy. 13. Postępowanie ze źrebięciem po porodzie i ocena stanu zdrowia źrebięcia we wczesnym okresie życia, odchów źrebiąt osieroconych. 14. Wady rozwojowe i wybrane choroby źrebiąt. 15. Biotechnologia rozrodu koni. <p>Tematyka ćwiczeń (Rozród koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Anatomia i fizjologia układu rozrodczego klaczy. 2. Kliniczne badanie układu rozrodczego u klaczy (plan badania). 3. Ocena faz cyklu rujowego u klaczy. 4. Hormonalne sterowanie cykliczną aktywnością płciową klaczy. 5. Ocena przydatności rozplodowej i unasiennianie klaczy. 6. Poród fizjologiczny i pomoc przy porodzie fizjologicznym u klaczy. 7. Rozwiązywanie ciężkich porodów u klaczy metodą korekcji oraz „na siłę”. 8. Rozwiązywanie ciężkich porodów u klaczy metodą fetotomii. 9. Cesarskie cięcie u klaczy. 10. Postępowanie z klaczą po zabiegach operacyjnych na narządach rozrodczych. 11. Operacyjne leczenie poporodowych uszkodzeń krocza. Plastyka sromu. Przetoka prostoproczno-pochwowa. 12. Diagnostyka ciąży u klaczy. Postępowanie przy ciąży bliźniaczej. 13. Diagnostyka schorzeń układu rozrodczego klaczy (pobieranie materiału do badań mikrobiologicznych, cytologicznych, biopsja macicy). 14. Endoskopia macicy klaczy i ablacja cyst endometrialnych. 15. Transfer zarodków u klaczy. <p>Tematyka wykładów (Chirurgia koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Choroby narządu wzroku koni cz 1 i 2 2. Choroby chirurgiczne okolicy głowy koni 3. Choroby chirurgiczne górnych dróg oddechowych koni 4. Choroby chirurgiczne okolicy kłębu i szyi 5. Leczenie chirurgiczne ran u koni 6. Choroby chirurgiczne układu moczowego koni 7. Leczenie urazów ścięgien u koni 8. Chirurgiczne leczenie kolek u koni cz 1 i cz 2
---------------------------------	--

9. Leczenie załamań kości długich u koni
10. Wybrane choroby ortopedyczne kończyny piersiowej u koni
11. Wybrane choroby ortopedyczne kończyny miednicznej u koni
12. Wybrane choroby puszki kopytowej
13. Stomatologia i choroby zębów u koni

Tematyka ćwiczeń (Chirurgia koni)

1. Plan badania, wprowadzenie do przedmiotu, sprawy organizacyjne
2. Plan badania ortopedycznego, badanie ortopedyczne koni
3. Diagnostyka okulistyczna koni
4. Znieczulenia diagnostyczne
5. Porażenia nerwów obwodowych
6. Przygotowanie konia do badania radiologicznego.

Wykonywanie zdjęć rentgenowskich u koni

7. Radiologiczna ocena zmian pourazowych u koni.
8. Leczenie ran u koni
9. Leczenie przepuklin brzusznych i wewnętrznych.
10. Kastracja ogiera, kastracje wnętrów, powikłania po kastracji
11. Badanie ortopedyczne koni - badanie praktyczne, usg, próby czynnościowe cz 1
12. . Badanie ortopedyczne koni - badanie praktyczne, usg, próby czynnościowe cz 1
12. . Badanie ortopedyczne koni - badanie praktyczne, usg, próby czynnościowe cz 2
13. Rozczyszczanie kopyt i zabiegi na puszcze kopytowej, kucie ortopedyczne
14. Choroby puszki kopytowej

Tematyka wykładów (Dermatologia weterynaryjna)

1. Choroby alergiczne koni (atopia, alergia pokarmowa, nadwrażliwość na ukąszenia owadów, pokrzywka)
2. Choroby autoimmunologiczne koni, choroby pasożytnicze u koni (inwazje świerzbowców, inwazje owadów, choroby grzybicze)

Tematyka ćwiczeń (Dermatologia weterynaryjna)

1. Zasady diagnostyki chorób koni, badanie kliniczne specyfika zmian skóry u koni oraz testy dodatkowe w diagnostyce chorób skóry
2. Zasady leczenia chorób skóry - chorób alergicznych (alergia pokarmowa, nadwrażliwość na ukąszenia owadów, atopia) chorób autoimmunologicznych (pęcherzyce, toczeń, immunologiczne zapalenie naczyń) inwazji ektopasożytniczych, grzybic, dermatoz hormonalnych, powikłań bakteryjnych

<p>Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej</p>	<p>Literatura podstawowa (Rozród koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Bielański W.: Rozród zwierząt. PWRiL, Warszawa 1979. 2. Bielański A., Tischner M.: Biotechnologia rozrodu zwierząt Udomowionych. Drukrol Kraków. 2000. 3. Dietz O., Huskamp B.: Praktyka kliniczna:Konie. Galaktyka Łódź, 2008 4. Noakes D., Parkinson T., England G.: Arthur's Veterinary Reproduction and Obstetrics. 2001. 5. Wierzbowski S., Kosiniak-Kamysz K.: Kierowany Rozród Koni. Drukrol Kraków, 1998. 6. Singer P.L.: Pathways to pregnancy and parturation.1999. <p>Literatura uzupełniająca (Rozród koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Samper J.C.: Equine breeding management and Artificial Inseminations. 2009. 2. Strzeżek J.: Biologia Rozrodu Zwierząt. Wyd. UWM Olsztyn, 2007. 3. Wilson D.A., Kramer J., Constantinescu G.M., Branson K.R.: Zabiegi chirurgiczne w warunkach pozaszpitalnych. Elsevier, 2006. 4. Aktualne czasopisma zawodowe <p>Literatura podstawowa (Chirurgia koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Weterynaryjna diagnostyka chirurgiczna Kulczyckiego. E Szeligowski, PWRiL, Warszawa 1994. 2. Chirurgia weterynaryjna Kulczyckiego. Szeligowski E., Kłos Z, Janicki A.M, Sterna J., PWRiL, Warszawa, 1997. 3. Praktyka kliniczna: Konie. DietzO, Huskamp B. Galaktyka , Łódź, 2008 4. Pielęgnacja i podkuwanie kopyt koni. Kolstrung R., Silmanowicz P., Stachurska A. PWRiL Warszawa, 2004 <p>Literatura uzupełniająca (Chirurgia koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 5. Wskazane przez prowadzącego publikacje z zakresu omawianych treści kształcenia 6. Zabiegi chirurgiczne u koni w warunkach pozaszpitalnych. Wilson, D.A., Kramer J., Constantinescu G.M. Branson. Elsevier Urban&Partner Wrocław 2009. <p>Literatura podstawowa (Dermatologia koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 7. Szczepanik M., Wilkołek P.: Zarys dermatologii koni. Elamed 2011 8. Scott D.W., Miller H.W.: Equine Dermatology. Saunders, Elsevier Science, 2003 9. LloydD. H. , LittlewoodJ. D. , CraigJ. M. , Praktyczna dermatologia koni SIMA WLW 2007 <p>Literatura uzupełniająca (Dermatologia koni)</p> <ol style="list-style-type: none"> 10. Aktualne czasopisma zawodowe
<p>Planowane formy/ działania/ metody dydaktyczne</p>	<p>Wykłady, ćwiczenia audytoryjne, ćwiczenia laboratoryjne i praktyczne, zajęcia terenowe, demonstracje i pokazy praktyczne, konsultacje</p>

<p>Sposoby weryfikacji oraz formy dokumentowania osiągniętych efektów uczenia się</p>	<p>W1, W2, W3 – bieżąca ocena studentów podczas ćwiczeń, zaliczenie pisemne. Zaliczenie części teoretycznej z rozrodu koni odbywa się po zrealizowaniu wykładów i ćwiczeń i ma formę pisemną – testową. Test obejmuje 50 pytań w formie zamkniętej i półotwartej. Minimalny próg zaliczeniowy wynosi 30 pkt., tj. (60%) prawidłowych odpowiedzi. Przy wartościach poniżej tego progu student uzyskuje ocenę niedostateczną (2.0). Skala ocen jest następująca:</p> <p>0-33 pkt - 3,0 (dost.)</p> <p>34-37 pkt. – 3,5 (dost. plus)</p> <p>38-41 pkt. – 4,0 (db)</p> <p>42-45 pkt. – 4,5 (db plus)</p> <p>46-50 pkt. – 5,0 (bdb)</p> <p>Zaliczenie części teoretycznej z chirurgii koni odbywa się w formie pisemnej, opisowej oraz testowej. W przypadku zaliczenia z okulistyki koni praktykowane jest zaliczenie testowe. Zestaw testowy zawiera 20 pytań jednokrotnego wyboru. Zasady oceny testu są następujące:</p> <p>20 pkt. – ocena 5,0</p> <p>18-19 pkt. – 4,5</p> <p>16-17 pkt. – 4,0</p> <p>14-15 pkt. – 3,5</p> <p>12-13 pkt. – 3,0</p> <p>9-11 pkt. – 2,5</p> <p>10 pkt. i poniżej – 2,0</p> <p>W przypadku zaliczenia materiału teoretycznego z zakresu chirurgii operacyjnej praktykowana jest formuła pisemna w postaci 6 pytań opisowych otwartych. Zasady oceny oraz skala ocen są zgodne z zapisami zawartymi w Księdze Jakości Kształcenia. Dodatkowo, studenci w kilkuosobowych grupach przygotowują szczegółowe opisy wybranych zabiegów chirurgicznych u koni. Opisy takie traktowane są jako historia choroby.</p> <p>Zaliczenie części teoretycznej z dermatologii weterynaryjnej ma formę testu jednokrotnego wyboru. Zestaw testowy zawiera 50 pytań. Minimalny próg zaliczeniowy wynosi 30 pkt., tj. (60%) prawidłowych odpowiedzi. Przy wartościach poniżej tego progu student uzyskuje ocenę niedostateczną (2.0). Skala ocen jest następująca:</p> <p>30-33 pkt - 3,0 (dost.)</p> <p>34-37 pkt. – 3,5 (dost. plus)</p> <p>38-41 pkt. – 4,0 (db)</p> <p>42-45 pkt. – 4,5 (db plus)</p>
---	---

46-50 pkt. – 5,0 (bdb)

U1, U2, U3 – Obserwacja i ocena umiejętności praktycznych studenta w trakcie zaliczenia praktycznego. Zaliczenie praktyczne z rozrodu koni odbywa się na sali ćwiczeniowej Katedry przy wykorzystaniu niezbędnego instrumentarium, aparatury oraz martwych płodów lub wyizolowanych narządów rozrodczych klaczy. Prowadzący zajęcia zleca studentowi jedno z zadań wyszczególnionych poniżej:

1. Samodzielne przygotowanie instrumentarium do rozwiązywania ciężkich porodów, w tym instrumentarium do zabiegu fetotomii
2. Wykonanie manualnej korekcji nieprawidłowych postaw, położeń i ułożeń płodu
3. Samodzielne wykonanie zabiegu fetotomii
4. Ocena narządu rozrodczego klaczy przy wykorzystaniu badania USG oraz pobieranie materiału do badań cytologicznych i bakteriologicznych z błony śluzowej macicy
5. Wykonanie plastyki sromu i krocza w przypadkach uszkodzeń podczas ciężkiego porodu

W trakcie wykonywania zadania prowadzący obserwuje studenta oraz odnotowuje etapy procedur, które są wykonywane błędnie lub niedokładnie. Po zakończeniu zadania następuje podsumowanie procedury ze wskazaniem jej mocnych i słabych stron. Ocenę pozytywną lub negatywną wystawia prowadzący zajęcia biorąc pod uwagę zaangażowanie studenta oraz prawidłowość i dokładność wykonywania zadania. W celu uzyskania pozytywnej końcowej oceny cząstkowej student musi zaliczyć z wynikiem pozytywnym część teoretyczną (test) oraz część praktyczną.

Weryfikacja umiejętności praktycznych studentów w ramach przedmiotu Chirurgia koni odbywa się w oparciu o obserwację podczas wykonywania zabiegów lekarsko-weterynaryjnych pod nadzorem osoby prowadzącej zajęcia. Ocena wystawiana jest w trakcie badania klinicznego przeprowadzanego na żywym zwierzęciu lub na fantomach. Skala ocen jest zgodna z Księgą Jakości Kształcenia. Prawidłowe wykonanie przez studenta określonej czynności odnotowywane jest jako zaliczone. Wykaz weryfikowanych umiejętności praktycznych obejmuje m.in. badanie konia w ruchu, badanie jamy ustnej, przygotowanie stołu chirurgicznego itp. Zaliczenie praktyczne odnotowywane jest w dzienniku umiejętności dnia pierwszego.

Zaliczenie praktyczne z dermatologii weterynaryjnej polega na wykonywaniu przez studenta klinicznego badania dermatologicznego oraz badań dodatkowych. Ocenę z zaliczenia praktycznego wystawia prowadzący zajęcia przy wykorzystaniu tradycyjnej skali ocen. Końcowa ocena zaliczenia z dermatologii weterynaryjnej stanowi średnią arytmetyczną ocen z obydwu

	<p>części, tj. teoretycznej i praktycznej. Końcowe oceny wpisywane są do protokołu zgodnie z następującą skalą:</p> <p>Średnia ocen z części teoretycznej i praktycznej: od 2,0 do 2,75 – niedostateczny 2,76 do 3,25 – dostateczny 3,26 do 3,75 – dostateczny plus 3,76 do 4,25 – dobry 4,26 do 4,75 – dobry plus 4,76 do 5,0 – bardzo dobry</p> <p>Waga ocen cząstkowych w odniesieniu do oceny końcowej rozłożona jest symetrycznie i wynosi po 50%.</p> <p>K.1, K.2, K.3 Obserwacja i ocena postawy studenta podczas zajęć dydaktycznych. Student oceniany jest poprzez analizę jego podejścia do właściciela zwierzęcia, umiejętności prowadzenia rozmowy z właścicielem, zdolności do współpracy z innymi lekarzami wet. oraz umiejętności podejmowania decyzji i działania w warunkach stresu.</p>
Bilans punktów ECTS	<p>Kontaktowe</p> <ul style="list-style-type: none"> • Udział w wykładach – 60 godz. (2,07 ECTS) • Udział w ćwiczeniach – 90 godz. (3,09 ECTS) • Udział w konsultacjach związanych z przygotowaniem do zaliczenia – 5 godz. (0,17 ECTS) • Obecność na zaliczeniach cząstkowych – 5 godz. (0,17 ECTS) <p>Niekontaktowe</p> <ul style="list-style-type: none"> • Przygotowanie do ćwiczeń laboratoryjnych – 50 godz. (2,5 ECTS) • Przygotowanie do zaliczeń cząstkowych – 20 godz. (1,0 ECTS) • Studiowanie fachowego piśmiennictwa – 20 godz. (1,0 ECTS)
Nakład pracy związany z zajęciami wymagającymi bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	<ul style="list-style-type: none"> • Udział w wykładach – 60 godz. (2,07 ECTS) • Udział w ćwiczeniach – 90 godz. (3,09 ECTS) • Udział w konsultacjach związanych z przygotowaniem do zaliczenia – 5 godz. (0,17 ECTS) • Obecność na zaliczeniach cząstkowych – 5 godz. (0,17 ECTS)

<p>Odniesienie modułowych efektów uczenia się do kierunkowych efektów uczenia się</p>	<p>W1 – B.W2. +++ W2 – B.W3. +++ W3 – B.W3. +++ W1 – B.W5. +++ W2 – B.W5. +++ W3 – B.W5. +++ W1 – B.W6. +++ W2 – B.W6. +++ W3 – B.W6. +++ U1 – B.U2. +++ U2 – B.U2. +++ U3 – B.U2. +++ U1 – B.U13. +++ U2 – B.U13. +++ U2 – B.U14 +++ U3 – B.U2. +++ U3 – B.U3. +++ U3 – B.U6. +++ U3 – B.U13. +++ K1 – K2 +++ K2 – K7 +++ K2 – K8 +++ K3 – K10 +++</p>
<p>Elementy i wagi mające wpływ na ocenę końcową</p>	<p>Ocena zaliczeniowa z przedmiotu Choroby koni, Blok II stanowi średnią arytmetyczną wyliczoną z ocen cząstkowych uzyskanych z rozrodu koni, chirurgii koni i dermatologii koni. Ocena ta jest później brana pod uwagę przy wyliczaniu oceny z egzaminu końcowego, będącej średnią arytmetyczną cząstkowych ocen zaliczeniowych uzyskanych w ramach poszczególnych dyscyplin. Waga oceny z bloku II wynosi 50%.</p>